

KAMPEN

posten

Lokalavis for Kampen

31. årgang Jul 2008

Kampens julekalender

Byggeplaner i Kampengata

Hva skjer med Kampentrappa?

Portrettet: Aud Sigurdsen

Offentlig forfall

Vedlikeholdet av Kampentrappa har de senere årene vært skandaløst dårlig. Forfallet er nå så stort at de som våger å gi seg i kast med de 80 granittrinnene, må forsere store sprekker, skjeve trinn, ulike høydeforskjeller og utglidninger. Etter det Kampenposten erfarer, må vi nok vente lenge før noe blir gjort med dette. Oslos politikere har nemlig foreslått null kroner til vedlikehold de nærmeste årene. I mellomtiden må vi vel være glade hvis det ikke skjer en ulykke i den verneverdige nedstigningen fra Kampen park til Brinken.

Hvem har så ansvar for vedlikehold av offentlige grøntområder? Stadige omorganiseringer i Oslo kommune har ført til at forvaltningen av grønne områder de siste årene har blitt stykket opp og fordelt på ulike kommunale etater. Bydelene har ansvar for drift og vedlikehold av mindre områder, fagetatene for sine områder og Friluftsetaten for større parker og friområder. Etter at politikerne i tillegg vedtok å konkurranseutsette skjøtelsen av grøntarealer, har det blitt mange aktører på dette området. Det er ikke overraskende at en slik pulverisering av ansvaret kan se ut til å gå ut over kvaliteten på vedlikeholdet. Det er også blitt svært krevende for folk flest å finne fram til rette etat når de ønsker å melde fra om forholdene.

Vi tar en nærmere kikk på Kampentrappa på side 8 – 10. Ellers i dette nummer skriver vi om en mulig utbygging i Kampengata. For øvrig har vi avlagt billedkunstner Dang Van Ty fra Vietnam et besøk i hans atelier i Brinken. Vi har også intervjuet sogneprest, Aud Sigurdsen. I tillegg har vi snakket med gutter fra skatemiljøet på Jordal og jenter som gikk ut av avgangsklassen fra Kampen skole for femti år siden. Les også om den gang trikken gikk til Kampen.

Det nærmer seg nok en gang jul, og Kampenposten har som vanlig innhentet opplysninger om hva som skjer i nærområdet før julen ringes inn. Vår lille førjulsguide finner du på side 3. Vi ønsker alle våre lesere og annonsører en riktig god jul!

Gro Aschim

I samarbeid med Den Norske Balletthøyskole
break dance gutter, barnedans, yoga, pilates, moderne
klassisk, jazz, barre au sole, hip hop/street

Barn fra 4 år, ungdom og voksne
Borggt. 7, 0650 Oslo tlf: 23 24 18 14
trudeh@dnbh.no / post@terpsi.no

Stor juleforestilling med gjesteinnslag fra Den Norske Balletthøyskole
12., 13. og 14. desember, uke 50.

Oppstart vintersemester er uke 5, mandag 26. januar 2009
Utleie av lokaler til trening og bevegelse

NYTTIGE NAVN OG NUMMER

KAMPENPOSTEN

Bøgata 21, 0655 Oslo
E-post: groasc@yahoo.no
Opplag: 3000

I REDAKSJONEN

Gro Aschim (redaktør)

Jørgen Engeskog

Leif Gjerland

Kristin Hagen

Marit Bache

Robert Lorange

Kampenposten takker alle bidragsyttere og annonsører

KAMPEN BYDELSSHUS

Bøgata 21, 0655 Oslo
Tlf.: 22 68 45 02

Styret i Kampen Bydelshus:

Kjell Grov (leder)

Espen Gulbrandsen

Henning Hansen

Ole Grønningen

Lars Berg

www.kampenbydelshus.no

KAMPEN VELS STYRE

Karen Moe Møllerop (leder)

Jan Olav Larsen (kasserer)

Finn Hansen

Trude Gulbrandsen

Inger Marie Karlsen

Sissel Wathne

KAMPEN HISTORIELAG

Sverre Syversen

Tore Sørli

Vidar Johansen

Lasse Solberg

Arne Ekra

Ragnhild Hoel

Line Arneberg

KØBB

Skedsmogt. 23, 0655 Oslo
Tlf.: 22 19 70 71

KAMPEN KIRKE

Normannsgt. 55, 0655 Oslo

Aud Sigurdsen (fung. sogneprest)

10.00 – 12.00 i hverdagene

Tlf.: 22 19 88 89

Forside:

Marit Bache

Kampenposten er utgitt med støtte fra:
Bydel Gamle Oslo

KAMPENS JULEKALENDER 2008

Fram til 31. des. - Hilde Johansen med fotoutstillingen "Kampens hverdag" på Lille Kampen.

Lørdag 22. nov. - søndag 14. des. - Utstilling i Galleri Kampen med malerier av Kathleen Lotherington. Galleriet er åpent tirsdag til fredag klokka 11.00 - 16.00, lørdag 11.00 - 15.00 og søndag 12.00 - 16.00. Mandag stengt.

Onsdag 26. nov. - Julemøte i Kampen Historielag kl. 19.00 i Storsalen på Bydelshuset med filmer fra og om Kampen.

Torsdag 27. nov - lørdag 29. nov. - Julemesse på Kampen og Vålerenga seniorsenter. Julemessen er åpen fra kl. 11.00 - 16.00 på hverdagene og 11.00 - 15.00 på lørdag. Salg av produkter fra arbeidsstua selges også i seniorsenterets åpningstid så lenge det er noe igjen.

Søndag 30. nov. - Tenning av julegranen ved Kampen kirke kl. 18.00. Allsang inne i kirken. Kampen skoles musikkorps og kirkens teatergruppe m.fl. deltar. Godteposer til barna. Arrangør: Kampen Vel i samarbeid med kirken.

Søndag 30. nov. - Kampenjazz på Kampen Bistro kl. 20.00 ved Instant Orchestra under ledelse av Kari Rolland.

Tirsdag 2. des. - Førjulsforestilling m/barneteatret "Teater Bak Fram" på Kampen Bydelshus kl. 18.00.

Fredag 5. des. - Pakusch m/flere på Kampen Scene. Dørene åpnes kl. 19.00.

Lørdag 6. des. - Julekonsert i Kampen kirke kl. 20.00 med gamle og nyere julesanger. Christopher S. Pedersen synger med Trio Lux som består av Inger-Kristine Riber, flygel, Sini

Simonen, fiolin og Einar Halle, cello.

Lørdag 6. og søndag 7. des. - Fakkell- og pepperkakedager fra kl. 12.00 -16.00. Legg julehandelen til Kampen:

Spennende verksteder, kule butikker, super mat, god kaffe, vakker arkitektur og utsikt over hele byen!

Søndag 7. des. - Julemarked på Kampen Økologiske Barnebondegård fra kl 12.00 - 18.00. Salg fra flere husflidslag. Det blir også runderidning og kjøring med hest og vogn, salg av grøt, og anledning til å besøke nissen på låven.

Søndag 7. des. - Konsert i Kampen kirke kl. 19.00 ved Bjølsen ungdomskorps.

Lørdag 13. des. - Konsert i Kampen kirke kl. 16.00 ved Kampen janitsjarorkester.

Søndag 14. des. - Konsert i Kampen kirke kl. 19.00 ved Bygdelagskoret.

Torsdag 18. des. - Konsert i Kampen kirke med Veronica Akselsen og Mads Belden.

Fredag 19. des. - Julekonsert med Bajazz Big Band og Julie Dahle Aagård på Kampen Scene.

Dørene åpnes kl. 19.00.

Lørdag 20. des. - Julejazz på Kampen Bistro kl. 15.00 med Jazzådu i regi av Kampenjazz.

Onsdag 24. des. - Julekveldsgudstjeneste kl. 16.00 i Kampen kirke ved kantor Kjersti L. Wachter og prest Kirsti Aasen. Musikanter fra Kampen skoles musikkorps spiller.

Klikk deg rundt på Kampen

Visste du at det fantes en egen nettside for Kampens mange virksomheter? På nettsiden www.kampen.oslo.no finner du en oversikt over spennende butikker, gallerier og serveringssteder på Kampen. Alle er plottet inn som stjerner på et oversiktlig kart. Her finner du også attraksjoner som Kampen park (spesifisert som utkikkspunkt!), Kampen kirke, Bydelshuset og Kampen Økologiske Barnebondegård. Klikker du på stjernene på kartet, kommer du raskt videre til virksomhetenes egne nett-sider. Klikk deg inn og se selv!

Boligutbygging truer gammelt trehusmiljø

*Tekst: Ragnhild Hoel,
Kampen Historielag*

Trehusbebyggelsen fra før byutvidelsen i 1878 er et kjennetegn ved Kampen, og bidrar til bydelens særpreg. Den lave forstadsbebyggelsen ble som regel ordnet med bolighus mot gata, og med ulike typer mindre næringsbygg i bakgård. Mange hus hadde også hage. Kvartalet Kampengata-Norderhovgata-Skedsmogata-Bøgata, er typisk i så måte. Her ligger bolighus fra før 1878 rundt hele kvartalet, de fleste med to etasjer. Unntaket er verkstedsbygningen og hjørnegården i Kampengata 16-18. Disse ble bygget i henholdsvis 1879 og 1882 som Kampen Skrue- og Mutterfabrikk. Disse næringsbyggene ble i 1930 overtatt av Lunds Mekaniske Verksted, og i 1947 ble et nytt verkstedsbygg oppført i bakgården. Det var stort, men har på grunn av sin lave høyde underordnet seg helheten i kvartalet, og vært en "nøytral" nabo til de små bakhagene langs Skedsmogata og Norderhovgata. Bygningene har de siste årene vært brukt av det medisintekniske firmaet Nerliens Meszansky AS, som nå har flyttet.

Sommeren 2008 mottok naboene til Kampengata 16-18 nabovarsel. Saken gjaldt søknad om riving og ombygging av de gamle fabrikkbygningene til et boligkompleks med 37 leiligheter. Prosjektet innebærer blant annet omfattende ombygging av den gamle verkstedbygningen mot gata og nybygg i fire etasjer inne i kvartalet mot bakhagene. Hele kvartalet står på Byantikvarens gule liste, og Byantikvaren har også frarådet den første versjonen av byggeprosjektet. Utfallet av saken er ennå ikke klart.

Mange små, nye leiligheter uten tilstrekkelig parkeringsforhold eller utearealer er et problem i seg selv. Men fra en historisk synsvinkel er det et tankekors at slike forslag fortsatt fremmes i et kjerneområde for det kulturhistorisk verdifulle Kampen. Det er på tide å regulere disse områdene til bevaring!

Verkstedsbygningen i Kampengata 18 er i dag et karakteristisk innslag i gatebildet, med fabrikkpipa som forteller om eldre tiders næringsvirksomhet på Kampen. Pipa – "25 alen høy" – skulle fjerne røyk og damp fra dampkjelen som den første fabrikkbenyttet. Ifølge byggeplanene skal det bygges karnapper på verkstedsbygningen, den vil bli kraftig beskåret i bakkant. Tilbygget med pulttak – opprinnelig smie – vil bli revet. Foto: Sverre Syversen

Bakhagene i Skedsmogata og Norderhovgata, med det lave verkstedbygget fra 1947 til venstre. Blir det nye boligbygget realisert, vil det reise seg en fire etasjes vegg kloss i bagene, med stor innvirkning på solforhold og trivsel for beboere og med dramatiske konsekvenser for det historiske kulturmiljøet som helhet. Foto: Ragnhild Hoel

Massive naboprotester

Oslos Byantikvar fraråder forslaget, og så godt som alle naboene til Kampengata 16 – 18 har protestert mot de omfattende planene om utbygging av eiendommen.

Tekst og foto: Gro Aschim

Utbygger, Kampengata 16 - 18 AS, eid av Otium AS, ser for seg 37 i hovedsak to- og treroms leiligheter på en ikke veldig stor tomt. I tillegg til en høy utnyttelsesgrad, er det også søkt om dispensasjon i forhold til gjeldende parkeringsbestemmelser, krav til uteareal og avstand til nabotomter. Dette har falt berørte naboer i et av Kampens siste originale småhuskvartal tungt for brystet.

- Vi har ingenting imot nye naboer, understreker Margarete Wulfsberg, som dersom planene går gjennom, vil få en 4-etasjes vegg fem meter fra huset sitt. - Her blir det altfor stor tetthet. Det at utbygger har gitt en overpris for tomten, bør ikke gå ut over naboene. Hun påpeker at den eksisterende lagerbygningen inne i gårdsrommet i sin tid (1947 red. anm.) ble bygget på dispensasjon. - Den gangen ble det gitt unntak i bygningsloven på grunn av arbeidsplasser, forklarer hun. - Dette hensynet er ikke lenger like sterkt. Vernehensyn må gå foran.

Hun får støtte av nabo Bjørn Hecter, som har bodd ved siden av den aktuelle tomten i 38 år. - Gamle Oslo er allerede veldig tett bebodd, fastslår han. - Å presse så mange leiligheter inn på denne tomten er helt grotesk. Et av de planlagte nybyggene vil havne ca. 1 meter fra inngangen min. Og her bor det folk som skal ut med rullestol og rullator!

Hecter ser heller ingen grunn til at utbygger skal få unntak fra parkeringsbestemmelsene i et allerede presset område, noe Einar Berntsen

Naboene har engasjert seg sterkt mot det foreliggende utbyggingsforslaget for Kampengata 16 - 18. Her representert ved Kristian Schreiner, Line Arneberg, Sverre Syversen, Einar Berntsen, Kari Korbøl, Bjørn Hecter og Margarete Wulfsberg.

og Kari Korbøl samstemmer i. De fremhever også viktigheten av et godt uteområde for de nye beboerne.

- Det ser ut til at det blir veldig liten plass for barna å boltre seg på.

Generelt er naboene bekymret for en altfor høy utnyttelsesgrad og et byggeprosjekt som ikke ser ut til å underordne seg bebyggelsen i dette bevaringsverdige strøket.

- Betyr det virkelig så lite at kvartalet står på Byantikvarens gule liste, spør Line Arneberg, som etterlyser et sterkere vern av området.

Utsettelse

Avdelingssjef Hogne Langset hos Byantikvaren forklarer at det å stå på Byantikvarens gule liste kun betyr at en bygning eller et område anses som bevaringsverdig. En plass på denne listen gir ikke noe juridisk vern i seg selv, men indirekte medfører det at kulturminneverdiene kommer tyngre inn i vurderingene.

- Utnyttelsesgraden i dette prosjektet er helt klart i overkant av det vi anbefaler for området, sier Langset, og vi har frarådet det fore-

liggende forslaget. Jeg vil være overrasket om Plan- og Bygningsetaten går mot en såpass klar anbefaling, og jeg forventer at tiltakshavers arkitekt tar noen nye runder med oss.

For tiden jobber eier med å få inn leietakere i gården, noe som vil medføre en utsettelse av byggeprosessen. Per Øivind Martinsen, som representerer utbygger, forklarer dette med dagens dårlige boligmarked kombinert med at byggesaken kan ta noe tid. Han er imidlertid optimist med tanke på å få godkjent forslaget som ligger til behandling hos Plan- og Bygningsetaten. - Vi regner med at vi får gjennomført prosjektet omtrent slik det er tegnet, uttaler han, men utbyggingen kan nok ligge et par tre år frem i tid. Han fremhever at utbygger har en god dialog med Plan- og Bygningsetaten og at Byantikvarens innsigelser bør la seg løse. - For oss er det viktig å lage et prosjekt som holder seg innenfor reguleringen og som passer inn i miljøet, men det er jo ikke alt av bygningsmassen som er bevaringsverdig.

Fra Vietnam til Kampen

- Tegningen reddet meg, fastslår billedkunstner Dang Van Ty. Han forteller om da han som krigsskaddet barn kom til Norge for førti år siden. I dag er Dang Van Ty en etablert kunstner. Dette året flyttet han inn i sitt nye atelier i Brinken.

Tekst og foto: Gro Aschim

Kontrasten er stor fra hans barndoms Vietnam, der han vokste opp på landsbygda blant rismarker og vannbøfler. I hans barndomshjem fantes ikke én bok. - Det eneste papiret vi hadde, var sigarettpapir, forteller Dang Van Ty. - Og den eneste blyanten i huset brukte min far i snekkerverkstedet.

Det var med andre ord ikke mye som tydet på at her vokste det opp en kommende tegner og maler.

- Jeg har ofte tenkt på hvordan livet mitt hadde blitt dersom jeg hadde blitt boende i Vietnam. Jeg har lurt på å skrive bok om det, fortsetter Dang Van Ty, som i to bøker har fortalt om sin barndom under Vietnamkrigen og den første hjemreisen mange år senere.

- Jeg hadde nok ikke blitt kunstner, slår han fast. - Sannsynligvis ville jeg ha jobbet på rismerkene, dyrket jorden eller blitt snekker og fisker som min far. Jeg kunne også ha blitt gjeter. Da jeg var guttunge, gjette jeg vannbøfler. Jeg elsket det livet! Å få være ute i naturen og føle meg fri. Hvis jeg hadde fått muligheten, skulle jeg gjerne gjort det om igjen.

Skjebne

Skjebnen ville det imidlertid annerledes. En nattlig fisketur sammen med faren og noen naboer, endte med at unggutten ble skutt i ryggen under en skuddveksling. Hvem som skjøt, fikk han aldri vite, men han mistet følelsen i begge beina

Dang Van Ty legger en siste hånd på verket.

og havnet på sykehus i flere måneder. Reisen til den andre siden av jordkloden kom i stand da den norske grenen av hjelpeorganisasjonen "Terre des Hommes" inviterte tretten hardt krigsskadd vietnamesiske barn til Norge for behandling. Første stopp var et sykehus i Saigon, og der kom unge Ty i kontakt med bøker for første gang.

- Jeg fikk se illustrasjoner, og ble interessert, husker han. Han fikk også en kladdeblokk, og slik gikk det til at han begynte å tegne i en alder av tretten år. - En av de andre guttene på sykehuset hadde kalkerpapir, og det skulle jeg også gjerne hatt, erindrer han. Gutten ville imidlertid ikke dele de fine arkene, men hevnen er søt. - Han er en god venn av meg i dag, men han får ikke noe bilde av meg. Han må kjøpe selv, ler Dang Van Ty.

- Jeg var utrolig heldig. Da jeg lå på Sunnås Sykehus, fikk jeg besøksforeldre. Han var illustratør for Aschehaug, mens hun var vever. Jeg fikk bunkevis med skrivepapir. Jeg kunne ikke norsk, så tegningen ble min redning, mener han.

Kunstnermiljøet som han kom i kontakt med gjennom sine besøksforeldre, bidro til å forsterke Tys interesse for tegning og maling. Etter hvert kom han inn på Statens Håndverks- og Kunstindustriskole.

Senere ble det Statens Kunstakademi. Til sammen har kunstneren 11 års studier innen illustrasjon og maleri bak seg. Talent vil han imidlertid ikke høre snakk om. - Hvis behovet er sterkt nok, blir en kunstner, slår Dang Van Ty fast.

Nytt liv i Norge

Hjemme i Vietnam hadde unge Ty bare gått på skole i tre til fire måneder – *til sammen*. Overgangen til norsk skole var derfor stor. - Du vet, det var krig hjemme, og skoler ble sprengt i stykker. Det var ikke så lett å få til regelmessig skolegang, konstanterer han.

Språket var også en utfordring. - De første ordene vi lærte var: "Hva er det?". Vi pekte på tingene vi lurte på hva het, og de stakkars sykepleierne måtte svare. Vi hadde med en sykepleier fra Vietnam, som kunne litt engelsk og som kunne oversette. Men hun kunne ikke være til stede hele tiden. Vi ble dermed overlatt mye til oss selv, og vi måtte lære norsk!

Den gangen fantes det ikke mange innvandrere i Norge. Dang Van Ty husker selv første gang han så en afrikaner på Karl Johans gate. - Det var helt fremmed, forteller han, så jeg skjønner at vi var annerledes for nordmenn, som kanskje bare hadde sett vietnamesere i

TV-reportasjer fra Vietnamkrigen.

- Med riktig innstilling går det greit, mener han på spørsmål om hvordan det var å tilpasse seg et nytt liv i Norge. - Vi hadde ikke noe valg.

Han innrømmer likevel at det var en utfordrende tid. - Man føler seg hjemløs, utdyper han. - Man hører ikke hjemme noen steder, man begynner å glemme språket, og man mangler familie.

Hjemreisen

Det viste seg også vanskelig å holde kontakten med familien hjemme i Vietnam mens krigen raste som verst. Etter å ha bodd i Norge i 16 år reiste Dang Van Ty tilbake for første gang.

Han har senere reist ofte tilbake, og han har holdt to utstillinger i hjemlandet, i Hanoi i 2000 og i Saigon i 2004.

Etter førti år her i landet innrømmer han at han har blitt veldig norsk. - Da hun som i dag er kona mi, og som også kommer fra Vietnam, kom til middag hos meg for første gang, hadde jeg lagt meg veldig i selen for å lage god mat. Hun spiste maten min, men sa ingenting. Jeg var helt fortvilet og trodde jo hun ikke likte maten, men senere forklarte hun at hun

ikke hadde spist hvis det ikke var godt. Dette skulle jeg med andre ord ha skjønnet, men man mister litt

inspirasjon fra mange hold; først og fremst mennesker og natur, men barn er kanskje hans viktige påvirk-

ningskilde. Han har også latt seg inspirere av sin vietnamesiske bakgrunn, og flere av hans bilder har motiver fra hjemlandet. - Disse er for det meste blitt til etter hukommelsen, forklarer han. Et motiv som går igjen i flere av Dang Van Tys bilder, er barn i klovnedrakter. - Jeg er veldig glad i barn, uttaler han, og jeg jobbet en periode i barnehage mens jeg studerte. Alle kan kjenne seg igjen i klovnen som barn

Dang Van Ty i diskusjon med sin elev, Odd Skrøvseth. I bakgrunnen Bente Fauske, som ønsker seg flere malerelever på torsdagskveldene. - Få med at Ty er en helt super og inspirerende lærer, sier hun.

av dette etter mange år i et annet land.

Inspirasjon

Dang Van Ty behersker ulike teknikker og trives med å drive vekselbruk mellom tegning, maling og grafikk. - Det jeg ikke har gjort så mye av, er skulptur, sier han. - Det kunne jeg tenke meg å jobbe mer med.

I tillegg til å jobbe med egne arbeider, har kunstneren også flere elever innen tegning og maling. - Det å ha elever gir meg nye impulser, fastslår han. - Å kommunisere med dem er nyttig i arbeidet mitt.

Kunstnerisk henter Dang Van Ty

- trist eller glad, og en person man kan bli glad i. Ved å ikle modellene klovnedrakter blir man dessuten mer frigjort, mener kunstneren.

- Jeg kan løsrive meg litt mer fra virkeligheten.

- Jeg maler nok generelt litt "snille" bilder. Jeg får også veldig hyggelige tilbakemeldinger fra folk, som synes at mer "moderne" kunst er deprimerende. Jeg tror det er behov for denne type bilder, og det irriterer meg at enkelte kritiserer slik figurativ kunst. Det er verdt å huske på at kunstavgiften på 5% fra de kunstnerne som selger bilder, også kommer andre kunstnerne til gode.

Selv hører han til de heldige som faktisk kan leve av kunsten sin.

- Jeg har hatt utrolig flaks, og kan ikke få det bedre, mener han.

- Jeg må bare lage gode bilder!

Dang Van Ty

Født i Vietnam i 1954.

Bodd i Norge siden 1968, norsk statsborger.

Utdannet ved Statens Håndverk- og Kunstindustriskole og Statens Kunstakademi.

Underviste tidligere på Mosebekksskolen, har nå egne elever.

Deltatt på en rekke separatutstillinger og fellesutstillinger.

Innkjøpt av bl.a. Nasjonalgalleriet, Riksgalleriet, Norsk Kulturråd og Oslo Bysamling.

Har skrevet og illustrert bøkene "Min barndom i Vietnam" (1982) og "Hjemreisen" (1986), samt illustrert en rekke bøker.

Svar på "Hvor på Kampen":
1. Filipp gate 2
2. Kampen Bydelshus
3. Kampen Hageby (nr. 8)
4. På hjørnet av Bøgate/Skredsmogata
5. Normannsgata 43

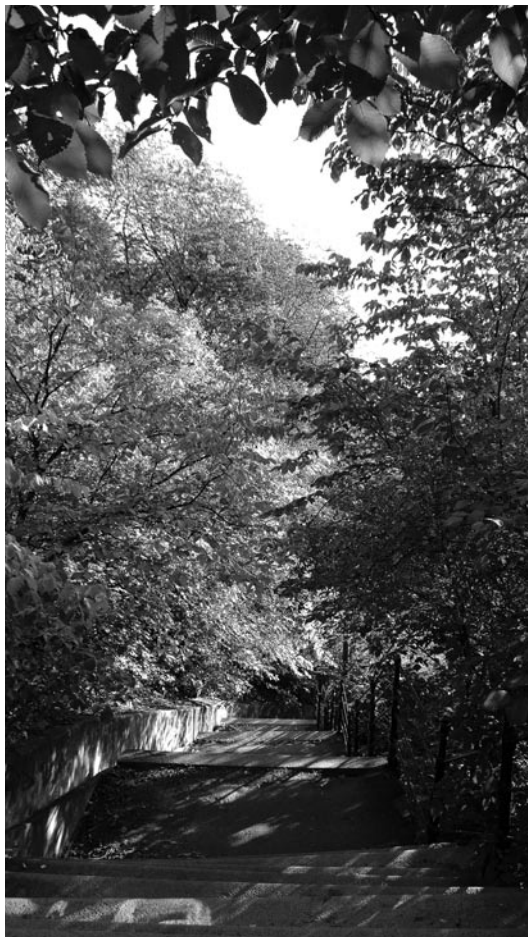
Kampentrappa – siste rest av historiske Brinken for fall?

Det er 80 trappetrinn som skiller Brinken fra Kampen Park. Slik har det vært i over 100 år. Men nå er trappa i sterkt forfall.

Tekst og foto: Marit Bache

Trappa ble bygget i solid granitt noen år etter at parken ble anlagt på slutten av 1880-tallet. Fortsatt går Kampenfolk opp og ned til Tøyen i denne trappa i daglige gjøremål - eller av og til. Og som parken, er trappa en vakker opplevelse store deler av året, med sine gamle trær og små trehus. Men det er tungt å gå opp. Da min sønn var barn, pleide vi å telle trinnene hver gang vi gikk opp trappa. Når vi skulle ned trappa om morgenen, ble vi møtt av utsikten til Munchmuseet, Botanisk Hage og åsene bak. Oslo – byen med det blågrønne preget – i praksis her på Kampen. Selvfølgelig, vi ligger jo på en høyde.

I dag er utsikten borte og det er blitt enda tyngre å gå i trappa. Trinnene er ikke blitt flere, men de er vanskjøttet. Hverken daglig drift eller mer langsiktig vedlikehold har fungert de seinere åra, og området nedenfor har også vært preget av søppel og skrot. Det som var en

Vakker trapp.

vakker hverdagslig glede for mange er blitt en kilde til daglig frustrasjon. Saken har vært framme i flere aviser, og mange har klaget til kommunen. Hvorfor blir intet gjort? Hvordan blir framtida til denne gamle trappa?

Drift av Kampentrappa

Det er Friluftsetaten som forvalter Kampen Park, inklusive trappa. De har opplyst i brev at den daglige driften av trappa har vært uteglemt en stund, men at dette nå er tatt hånd om. Etaten skriver imidlertid at: - Trappa er i såpass dårlig stand at det er vanskelig å få den til å framstå tiltalende bare ved hjelp av løpende renhold.

Grus og annet tyter ut mellom trinnene, som faller fra hverandre.

Asfaltrester og hull ligger som snublekanter, og gelenderet er brukket av enkelte steder. Planter vokser opp der betong og asfalt mangler. Enkelte av trinnene er blitt svært høye da det er forsøkt å dytte betong inn i de verste sprekkene.

Ingen penger til vedlikehold

Etter at politikerne vedtok å konkurranseutsette skjøtselen av grønne områder, er det ISS som "drifter" Kampen park fra 1. januar 2007. De har også gitt en pris på hva det vil koste å rehabilitere Kampentrappa. Ca. 1,5 millioner kroner vil det koste Friluftsetaten å sette den i stand. Dette er imidlertid penger etaten ikke har. Driftsbudsjettet er bare ment å ta unna mindre og helt nødvendige utbedringer. Benken som sto i trappa og var ny for en del år siden, ble etter hvert så ramponert at den ble farlig. Å fjerne den var det penger til.

Men for større utbedringer er både Friluftsetaten og vi her på Kampen avhengige av politikernes velvilje fra år til år.

Dersom trappa skal settes i stand, må det bevilges midler over det såkalte investeringsbudsjettet, som er en del av Oslobudsjettet hvert år. Intet forslag om penger til vedlikehold av parker og friområder er

Utsikt for Økernveien 11-13

Gelender ødelagt

imidlertid lagt fram av byrådet i budsjettforslaget for 2009 og heller ikke i økonomiplanen for 2009-12. Det er altså pr. i dag ikke foreslått noen midler til Friluftsetaten til større utbedringer for de nærmeste årene.

Ingen avklaring i sikte

Etaten kan derfor ikke svare på spørsmål om hvilken plass på prioriteringslista over større vedlikehold trappa har, for det fins etter det undertegnede forstår, ingen slik liste eller nærmere plan over langsiktig vedlikehold hvor den inngår. Friluftsetaten kan komme med innspill om rehabilitering til politikere, men vil ikke opplyse noe mer om hvordan innspillene foregår, under henvisning til at dette er en intern prosess. Det er altså ikke mulig å bringe på det rene om Kampentrappa vil bli satt i stand, uansett hvor trengende den er. - Vi vet ikke når trappa kan bli rehabilitert, sier Reidun Stubbe, avdelingsjef i Friluftsetaten.

Undertegnede syns det er underlig at Friluftsetaten ikke rår over egne midler til større og mer langsiktig vedlikehold. At politikere fra år til år skal bevilge penger til enkeltprosjekter, virker svært uensiktsmessig hvis målet er en god og planmessig oppfølging av grøntområdene i byen. Det som da også skjer, er at det ikke bevilges midler til slik rehabilitering og trappa står

Gode intensjoner (1989).

og forfaller. At dette ikke er et enestående tilfelle i Oslo, kan alle se ved selvsyn.

Siste rest av Brinken for fall?

På Kampen tapte vi kampen om Brinken med den irrgroenne skråningen bak på slutten av 1980-tallet. Skråningen, som var et landemerke for stor deler av omegn, ble først usynliggjort av nye blokker i Kjølberggata og Økernveien. Så ble den bygget ned med terrasseblokker og andre store bygninger. En grønn lunge på Kampen fikk samme skjebne som mange andre grønne områder i Oslo. At Brinken også var et eldgammelt tråkk fra middelalderen og et unikt miljø med små trehus fra 1800-tallet, stoppet ikke utbyggere og Oslo kommune. Til tross for massiv lokal motstand og kraftige innsigelser også fra byantikvar og andre, forsvant hus og grønt.

Ett sett gikk imidlertid til Kampen. De 80 trappetrinnene i gammel granitt fikk vi beholde. Også her ville utbyggere bygge terrasseblokker, men fire - fem trehus overlevde i siste liten sammen med trappa og de store løvtrærne rundt den. Det ble anlagt nye bed og en liten fontene da Økernveien 11-13 ble bygget, men dette er i dag fjernet eller skrotet ned. Tomten hvor bedene ligger, Brinken 65, eies av en privatperson i Larvik som ønsker å bebygge den. Det er også sendt inn byggeforslag for Brinken 63, helt inntil trappa (se egen sak).

Vi på Kampen kan fortsette å klage til Friluftsetaten, og kanskje tar de med klagen i innspillene sine. Men vi bør også henvende oss direkte til politikere. Trappa med husene rundt er en av de siste restene av historiske Brinken, og vi på Kampen bør igjen appellere til dem om å ta vare på dette miljøet. Undertegnede har sendt en henvendelse til Miljø- og Samferdselskomiteen i forbindelse med budsjettprosessen for 2009. Om det fører til noe, gjenstår å se. Så lenge Oslo Kommune ikke er organisert på en slik måte at langsiktig vedlikehold av egen eiendom er underlagt en rutine som sikrer nødvendig rehabilitering og oppfølging, må vi tydeligvis øve press på politikere for vår trapp. Det burde ikke vært slik, men slik styres Oslo i dag.

Grønne Brinken, ca. 1986-87

Seksetasjes blokker i Kampentrappa?

Brinken 63 var i 1988 enda et lite hvitt hus med hage. Det lå rett under Kampentrappa og slapp med et skrik unna rivingen og utbyggingen som skjedde i resten av den historiske gata, Brinken.

Tekst og foto: Marit Bache

Planen var at huset skulle rives sammen med Kampentrappa og de tre andre trehusene rett sør for trappa, for å gi plass til en stor terrasseblokk i skråningen opp mot Kampen park. Saken, som ble lagt fram av Eiendomssanering Prosjekt AS, var svært omstridt og ble til slutt stoppet av politikerne. Historiske og grønne verdier overlevde. Men reguleringsplanen for området, som lød på opptil 6 etasjes blokker til boligformål, er imidlertid ikke blitt endret.

Nytt byggeforslag

Noen av husene er pusset fint opp, mens Brinken 63 ble stående å forfalle. Etter hvert brant huset og restene ble revet. Tomta eies i dag av Romerike Boligbyggelag, og det er sendt inn flere byggeforslag på den. Det siste er fra 2006 og er sendt inn sammen med Nøtterøy Boligbyggelag. Noen vil realisere sine verdier på Oslos østkant, for her er det foreslått en stor blokk på 6 etasjer med 24 mindre leiligheter helt inntil Kampentrappa.

Omsorgsbygg, som nå forvalter Økernveien 11-13, har protestert mot planene i høst, da huset vil ta lys og luft og utsikt fra omsorgsboliger de planlegger i sine bygg. Økernveien 11-13 ble bygget som kommunale kontorbygg på slutten av 1980-tallet. Byggene, som tok utsikten fra toppen av Kampentrappa, er ikke blitt skikkelig vedlikeholdt og står i dag halvtomme.

Brinken 63 under trappa 1988-89

Omsorgsbygg legger nå planer for å ruste dem opp. Dersom de private utbyggerne får realisere sine planer i Brinken 63, vil omsorgsboligene bli sterkt forringet.

Resirkulering av gamle ideer

Forslaget ser ut til å være temmelig identisk med et tidligere innsendt forslag i 2001. Den gang protesterte også naboene som bodde i Brinken 61 og Kampen Historielag. De mente blant annet at blokka var for massiv og tok siste rest av utsikt fra Kampentrappa, som ville bli inneklemt bak bygget. Byggeforslaget den gang inkluderte også Brinken 65, hvor gamle Kampen skole lå, og hvor det nå er p-plass og ødelagte bed. Her var det planer om et to-etasjes hus. Denne byggesaken ble ikke slutført. Det nye forslaget inkluderer begge tomtene, men det er uklart om huset foran fortsatt er med i planene.

Til det nye forslaget har også Bydel Gamle Oslo uttalt seg. Saken kommenteres i to brev av desember 2006. Bydelen påpeker at man ikke kan legge reguleringsplaner fra 1988 til grunn for nye forslag i dette området. - En bitvis utbygging

basert på dispensasjoner fra en foreldet reguleringsplan kan ikke anbefales. Det bør utarbeides en ny reguleringsplan som omfatter hele området Brinken 53 - 65 slik at den framtidige utnyttelsen av eiendommene vest for Kampen park kan ses i en helhetlig sammenheng, skriver bydelen. I det andre brevet gjentar de: - Det anbefales å utarbeide en ny reguleringsplan som omfatter hele planområdet, som ivaretar Kampen park og bebyggelsen rundt på en tilfredsstillende måte. Bydelen minner også om at forslaget om utbygging i dette området var en svært kontroversiell sak på 1980-tallet.

Undertegnede argumenterte i 1988, bl.a. i en artikkel i Arbeiderbladet (nå Dagsavisen) for at Oslos politikere måtte ta vare på dette unike trappemiljøet. Saken er ikke mindre kontroversiell i dag, og alle gode krefter på Kampen bør samle seg om å avvise en seksetasjes blokk i Brinken 63-65. Denne gangen bør vi også arbeide for at reguleringsplanen endres slik at vi ikke må gå på barrikadene for de siste rester av historiske Brinken hvert 20. år.

Grøt, nisser og hester på barnebondegården

Tekst: Kristin Hagen

Foto: Gro Aschim

I desember får Kampen Økologiske Barnebondegård julebesøk av barnehagebarn fra hele bydelen. På gården får barna hilse på dyra, kjøre tur med hest og vogn, spise grøt og hilse på nissen på loftet. Søndag 7. desember er det åpen gård. Dette kan du lese mer om i Kampenpostens julekalender.

- Dersom noen ønsker seg besøk av nissen og hestene hans på julaften, er det også mulig å få til. Bare ta kontakt med oss, sier Heidi Tønnessen, som arbeider på bondegården. Tønnessen forteller at hestene er travelt opptatt hele året. KØBB har en egen hestegruppe, Team Kampen, som stort sett består av jenter i alderen 13 til

18 år. I 2008 deltok gruppa i fire norgesmesterskap: NM fjordhest i Førde, NM skogs- og brukshest i Arendal, NM-kjøring på Gjøvik og

NM for dølehester på norsk hestesenter.

- På ettermiddagen tilbyr vi også rideundervisning for barn og unge, forteller Heidi Tønnessen.

- Dessuten har vi to godkjente kusker her på KØBB. Kuskene har bestått en godkjenningssprøve som gjør at de kan drive med oppdragskjøring.

På dagtid er det bondegårdens faste ansatte som tar i mot store og små. På ettermiddager og i helgene drives gården av frivillige som har åpen gård med salg av kaffe og vafler, og kjøring med hest og vogn på søndager.

- Vi trenger hele tiden nye frivillige som er interessert i å gjøre en innsats på gården, forteller Heidi Tønnessen. - Ikke nøl med å ta kontakt dersom du er interessert.

Har du en time til overs? Frivilligsentralen er til for alle som har lyst til å delta med sin frivillige innsats. Har du en interesse eller kunnskap du vil dele med andre? Det er de frivilliges interesser som avgjør hvilke aktiviteter som settes i gang. Frivilligsentralen samarbeider med mange lokale organisasjoner og med bydelen

Frivilligsentralen kobler de som vil være frivillige og de som vil ha kontakt med en frivillig. Eksempler på aktiviteter er: leksehjelp, turvenn, besøksvenn, matprosjekt, foredrag, byvandring m.m. Frivilligsentralen er et tilbud til alle i nærmiljøet, uansett alder.

**Du kan lese mer på nettportalen for alle frivilligsentralene i Oslo: www.frivillig-oslo.no
Ta kontakt med Kampen Frivilligsentral mandag til fredag 9 - 16**

KAMPEN FRIVILLIGSENTRAL

Hedmarksgt. 23, 0658 Oslo
Tlf. 22 68 69 17 • Mobil 901 383 52
E-post: thomas.lange@bgo.oslo.kommune.no
www.frivillig-oslo.no

Sogneprest på 750 kubikk

Da Aud Sigurdsen ble ansatt i Kampen Menighet for 21 år siden, bidro hun til å skrive kirkehistorie. Kampen kirke ble den første i Norge med bare kvinnelige prester.

Tekst og foto: Gro Aschim

Kirken på Thorbjørn Egners plass med vidt utsyn over Gamle Oslo er fortsatt i forkant av kirkehistorien. I høst kom Kampen kirke nok en gang i nyhetsbildet. Denne gang fordi et homofilt par fikk inngå partnerskap i kirkens våpenhus. De mer konservative delene av kirken var ikke veldig positive til dette, og fungerende sogneprest Aud Sigurdsen måtte forklare seg for biskopen.

Sigurdsen ønsker ikke å si så mye om den aktuelle saken, men slår fast at prestene i Kampen kirke gjennom mange år har vært tydelige på hva de mener om homofile i kirken. - Vi ønsker ikke å stenge noen ute på grunn av sin legning. Kampen kirke var en av de første i Norge til å tilby forbønn for homofile. Den gangen var det ikke akseptert å gjøre det, men dette er jo annerledes i dag.

Daværende sogneprest, nå seniorprest i Kampen menighet, Kirsti Aasen, ble da også, sammen med Aud Sigurdsen, kalt inn på teppet til biskopen den gang.

Når den nye ekteskapsloven trer i kraft fra årsskiftet, er det i prinsippet fritt frem for alle å kunne gifte seg i kirken. - Det er likevel ikke så enkelt, forklarer Aud Sigurdsen. - Det kirkelige ritualet er ikke skrevet for ekteskap mellom to av samme kjønn, og dette ritualet er å betrakte som et juridisk dokument. Det betyr at det ikke uten videre kan endres av den enkelte prest.

Hun tror ikke kirken kommer i mål med et nytt rituale til 1. januar, selv om den nye loven gjelder fra

da. - Dette gjør det vanskelig for oss som mener at man ikke skal diskriminere noen.

Aud Sigurdsen har vært prest på Kampen i 21 år.

Kulturkirken

Kampen kirke kan også skryte av å ha vært en foregangskirke i forhold til å bringe kulturen inn i kirken. - Da Kirsti Aasen startet med dette for mange år siden, ble hun møtt med en del skepsis, forteller Aud Sigurdsen. - Nå er det til og med laget en egen kulturmelding for kirken.

Kulturen i Kampen kirke har

blant annet omfattet et mangeårig samarbeid med Galleri Kampen om utstillinger i våpenhuset, riksteaterforestillinger, opera, kirkespill, konserter og, ikke minst, litteraturkvelder. Mange kjente skuespillere har hatt opplesninger i kulturkirken på Kampen, og prestene har ofte hatt med skuespillere i gudstjenesten til å lese tekster.

- Litteratur er viktig, fastslår Aud Sigurdsen. - Selv om koblingen til kristendommen ikke alltid er helt oppe i dagen, er litteratur viktig fordi forfattere ofte sier noe om livet på en annen måte enn det vi kan si - noe vi kan kjenne oss igjen i.

Selv har hun stor glede av forfattere som Dostojevski og andre store russiske fortellere. Av nordiske forfattere setter hun særlig pris på Sigrid Undset, Johan Falkberget, Selma Lagerlöf og Anne Karin Elstad.

Livsstil mer enn jobb

Aud Sigurdsen kan ikke huske noen gang å ha opplevd diskriminering i kirken fordi hun er kvinnelig prest. - Det sier kanskje også noe om miljøet her og åpenheten i menigheten, mener hun. - Folk her tar oss som vi er.

Generelt oppfatter hun at det er en nærhet mellom mennesker på Kampen som man ikke finner så mange andre steder i byen. - Folk bryr seg om hverandre! Det er vel også grunnen til at Kirsti og jeg trives så bra her.

Aud Sigurdsen vokste ikke opp i en tradisjonell kristen familie. Hun kom først for alvor i kontakt med kristendommen som 18-19-åring, så det var ikke gitt at det var prest hun skulle bli. - Jeg hadde ingen bevissthet om noe kall til presteyrket. Det ble mer en naturlig utvikling for meg.

Sigurdsen var utdannet sykepleier og hadde også handelsutdanning bak seg før hun kastet seg over teologien.

- Å være prest er ikke akkurat en 9 til 4-jobb?

- Det er mer en livsstil enn en jobb, innrømmer Sigurdsen. - Vi kan for eksempel når som helst bli kalt ut med dødsbud. Prestene i Oslo har en vaktordning slik at vi, når vi er på vakt, dekker et veldig stort område. Da er sannsynligheten for at noe skal skje også stor, forteller hun. - Dessuten jobber vi jo i høytid når de fleste andre har fri.

750 kubikk

- Det å møte mennesker i viktige situasjoner i livet, er spesielt, innrømmer sognepresten. - Folk er jo

ofte i en sårbar situasjon, men det er fint å kunne stille opp.

Hun tror selv hun gjør mest nytte ved sykehjemsbesøk, begravelser og oppfølging etter dødsfall. - Men det er aldri lettvin å møte mennesker i sorg, sier hun. - Det kan være veldig krevende og trekker mye krefter.

Prestene på Kampen har merket en endring i befolkningssammensetningen i området i de senere årene.

- Det bor ikke lenger så mange gamle folk her. Dermed blir det også færre begravelser enn tidligere.

- Hva gjør du for hente deg inn etter arbeidet?

- Jeg har som regel fri en dag i uken, forklarer presten. - I hvert fall i navnet, men det blir jo ofte jobbing likevel.

Kampens sogneprest har én fritidsinteresse som nok ikke er så vanlig blant hennes kolleger. Hun kjører motorsykkel. - Jeg har en Honda 750 kubikk. Jeg kjørte mye da jeg var yngre, og så tok jeg det opp igjen i 1999. Jeg liker veldig godt å kjøre sykkel.

I sommerhalvåret henter sognepresten også krefter i naturen. - Jeg flytter da til en enkel hytte i skogen uten vann og strøm. Det er mye rekreasjon i stillheten og skogen.

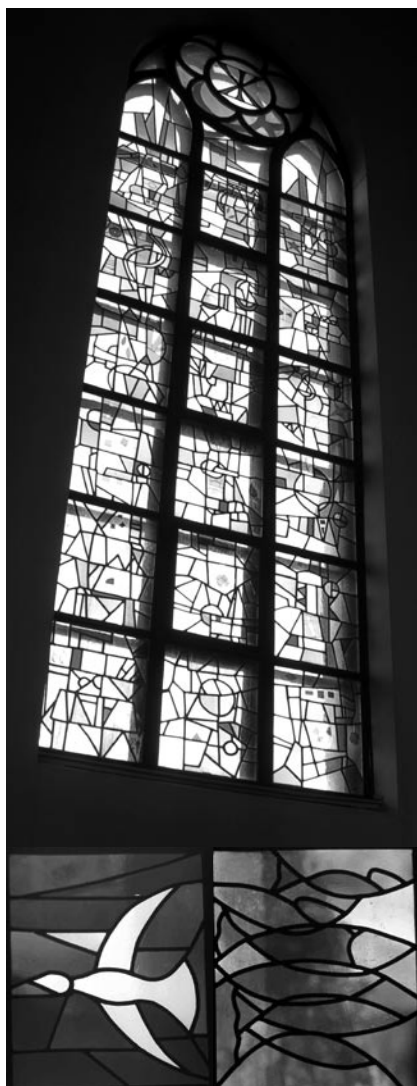
Utsmykningen av Kampen kirke

Tekst: Gro Aschim

Kampen kirke sto ferdig i 1882, og er tegnet av arkitekt Jacob Wilhelm Nordan. Mange av Kampens beboere som har levd en stund, husker kanskje kirken som ganske mørk og trist, men etter en omfattende ansiktsløftning for snart 20 år siden er kirken i dag atskillig lysere.

De vakre glassmaleriene som ble satt inn i perioden 1989 - 1994, er laget av billedkunstner Peer Lorentz Dahl, som bodde på Kampen i en årrekke. - Vi begynte å planlegge glassmaleriene i 1987. Det første utkastet var mer figurativt, men på grunn av vindussprossene lot det seg ikke gjøre å få med hele bildet, forteller Aud Sigurdsen. - Det var jo en del hensyn å ta, og Riksantikvaren måtte godkjenne alle endringer. Glassmaleriene har i seg alle kirkeårets farger, og det er lagt inn kirkelige symboler i alle firkanter.

I 1994 måtte kirken stenge en periode på grunn av oppussingen. Vinduene på hver side av altertavlen ble da åpnet opp, og nye glassmalerier ble satt inn. - Disse vinduene hadde vært murt igjen i mange år, forteller Sigurdsen. - Vi måtte hente frem historiske tegninger og bilder som viste at det hadde vært vinduer der tidligere. Da var det helt greit å åpne dem igjen.

*Glassmalerier av Peer Lorentz Dahl
(foto: Kampen kirke/Gro Aschim).*

Den samme problemstillingen dukket opp i forbindelse med ønsket om å male kirken innvendig i litt lysere farger. - Vi skrapte av alle lagene med maling til vi fant den opprinnelige gulgylne fargen. Da fikk vi også lov til å male om.

Altertavlen er et originalmaleri av Aksel Ender fra 1884. Det fremstiller kvinner ved den tomme graven, forklarer Sigurdsen. - Dette har hengt i kirken i alle år siden da, bortsett fra under krigen. Da ble bildet tatt ned og gjemt bort.

De fire evangelistsymbolene over dørene til kirken, utført av Enevold Thømt i 1913, er bekostet av kong Haakon. - Han besøkte Kampen kirke et par år tidligere og syntes nok det var litt stusselig her, ler Sigurdsen.

Sognepresten kan fortelle at Peer Lorentz Dahls korsveimalerier, som henger på fjorten søyler rundt om i kirken og som viser ulike stadier i Jesu korsvandring, er den nyeste kunstneriske utsmykningen i kirken. Peer Lorentz Dahl står også bak prestestolkledene og messehaklene som brukes av prestene i dag.

- Oppussingen som kirken har gjennomgått de seneste årene, har gjort Kampen kirke til en helt annen kirke. Dette er en kirke ikke mange har maken til, avslutter en stolt sogneprest.

Skaterne på Jordal

Fire gutter i bølge: Fra venstre Henry, Oskar, Antoman og Michael.

Tekst: Kristin Hagen

Foto: Leif Gjerland

Fra 1978 til 1989 var skating forbudt i Norge. Kanskje er det derfor mange voksne er skeptiske til skaterne som farer forbi på fortau og gater? Eller er det fordi utøverne gjerne er unge, uvørne og uorganiserte? Og fordi rullebrett på ramper eller asfalt lager veldig mye lyd? ...

Det er gjerne vi over førti som er mest skeptiske til skaterne. Er det fordi vi rett og slett ikke vet hva skating er? Kampenpostens utsendte tok seg en tur ned til rampen på Jordal for å få svar på de mest grunnleggende spørsmålene om skating. Der traff vi Oskar, Michael, Antoman og Henry, fire tenåringer som tilbringer atskillige timer på rullebrettet, og som var villige til å skate litt til ære for Kampenpostens fotograf.

Nedenfor svarer også Oskar Schnedler Bjørå og Michael Sørjer Berge, begge 13 år, på Kampenpostens mange spørsmål om skating.

- Hva er skating?

Michael: - En hobby.

Oskar: - En slags sport kan man si. Vi gjør triks og tull for å ha det gøy. Og så er det et bra framkomstmiddel.

- Framkomstmiddel, som en sykkel da eller?

Michael: - Nei, brettet kan bare brukes når det ikke er regn - eller snøvær.

- Hvorfor det?

Michael: - Belegget oppå brettet blir ødelagt i regn.

- Et skateboard eller rullebrett er et brett med fire hjul som man står oppå. Men belegget?

Michael: - Ja, belegget er et slags sandpapir. Som heter "griptape". Det må være der for at skoen skal feste seg til brettet.

- Hva slags utstyr må man ha for å skate?

Oskar: - Man må ha skateboard og skatesko.

- Ikke hjelm?

Oskar: - Jo, vi bruker hjelm når vi skal gjøre farlige ting. Hvis man for eksempel skal kjøre ned en stor, bratt ramp, bør man også ha

beskyttelse på knærne. Og kanskje på hendene.

- Hva er spesielt med skatesko?

Oskar: - Det er sko som er solide. Sålen må være lagd for å feste seg til "griptape".

Michael: - Også må skoene være kule.

- Er brett og sko dyrt?

Michael: - Ja, det kan være en dyr hobby. Et skikkelig brett koster fra 1000 til 1600 kroner. Skoene koster fra 600 - 1000 kroner. Men det kan gjøres billigere for nybegynnere. Du får brett for 200 kroner, men det er ikke så bra.

- Hvor mange brett har dere?

Oskar: - ett.

Michael: - Jeg har tre, men bruker bare ett. Ett brett holder ikke så lenge. Noen måneder, kanskje seks måneder.

- Hvor ofte skater dere?

Michael: - Jeg skater hver dag, i hvert fall om sommeren.

Oskar: - Om vinteren kan man bare skate i innehall. Da blir det sjeldnere. Det er hall på Bekkestua og Haugenstua.

Michael: - Det går også an å skate

der det er tak, som i Gamlebyen ved Dyvekes bro.

- *Jeg synes skating ser farlig ut, jeg. Er det lett å bli skadet?*

Michael og Oskar (i kor):

- Ja!

Michael: - Vi får masse blåmerker.

Oskar: - Jeg har forstua hånda en gang.

Michael: - Og jeg har forstua albuen. Det er ikke mer alvorlig, altså. Men man må nok pensjonere seg når man blir førti.

- *Men hvorfor er skating morsomt?*

Oskar: - Det er morsomt å utfordre seg selv.

Michael: - Når man klarer noe man har øvd på.

- *Hva øver dere på?*

Oskar: - Triks. Få brettet til å snu seg.

Michael: - Hoppe, ta en "en-åtti", altså snu seg en halv runde – med seg selv og brettet

Oskar: - Og hoppe ned trapper.

To skatere med skygge: Henry og Oskar.

Michael: - Men vi trikser mest på rampen.

- *Skatere er egentlig ikke veldig populære ...*

Michael: - Nei, vi blir ofte kasta vekk, særlig av eldre folk: "Ikke skate her!", sier de. Men det er mange som synes det er morsomt å se på oss også.

- *Brettene bråker fælt?*

Oskar: - Ja, trikssing bråker når en detter ned med brettet, Og kulelageret inne i et skateboard bråker.

Michael: - Men vi tenker ikke på det når vi skater.

- *Mange sier det er skummelt å oppholde seg ved rampen på Jordal?*

Michael: - Rampen ser ikke ut. Det er grisetete der med glasskår overalt og lite vedlikehold. Men miljøet er ok.

Oskar: - Man blir ikke plaget på rampen. Og så har vi mange små fans der, unger fra Jordal barnehage som ser på oss og applauderer uansett hva vi gjør!

- *Skating på Jordal er ikke noen organisert idrett. Hadde dere ønsket dere en skateklubb?*

Oskar: - Det hadde vært kult med en klubb. Men det er ikke så mange som skater her, så det blir nok ikke noe av.

SELSKAPSMAT - CATERING

Måltidet er en viktig del av alle sammenkomster

- du kan være trygg når maten kommer fra . . .

Gunnar Ruud

SNITTER - KOLDBORD - GRYTERETTER - MIDDAGER

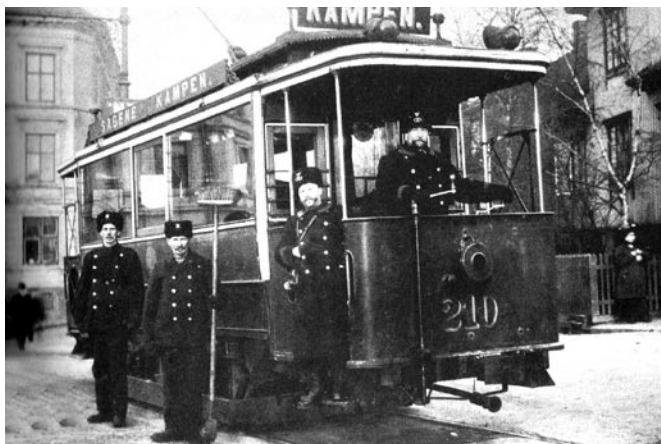
Norderhovsgt. 7 - 0654 Oslo

... og smaken, den slår ingen !

Ring **23 30 25 00** og vi sender deg vår innholdsrike brosjyre.

www.gunnarruud.no

Trikk til Kampen

I 60 år fra 1900 gikk Kampentrikken Hagegata opp til Brinken, der den snudde. Bildet er fra 1908 (foto: Oslo Bymuseum).

På vei ned Hagegata nærmer Kampentrikken seg 60-tallets nedleggelse (foto: Sporveismuseet).

Oslos lange trikkehistorie har fostret mange legendariske ruter og selskap, som Sagene Ring, Lilleakerbanen, Korntrikken og Grøntrikken. Mindre kjent er kanskje Kampentrikken som gikk den lille "blindtarmen" opp Hagegata til Brinken.

Tekst: Leif Gjerland

Samtidig som hestesporvognen går sin siste tur på Gamlebylinjen i år 1900, blir nye og moderne elektriske linjer åpnet til Vålerenga og Kampen. Det har blitt kjøpt inn hele 47 stk. elektrisk drevne "Union"-vogner til

de to linjene, en fantastisk satsing på denne moderne sporvognen. På grunn av den nye framdriftsmåten, blir de etter det engelske "The Electrick" kalt "Elektrikken". Senere blir navnet forkortet til bare "trikken".

Opp Tøyengata

Trikkelinja til Kampen kommer opp Tøyengata, svinger inn Hagegata og følger den skrått oppover. Der Hagegata treffer Brinken, stopper den og snur. Så langt kjørt har folk nådd over de grøvste bakkene på Kampen og kan gå resten. Og Kampen er den gang som nå en "liten by i byen"; få skal da videre?

Når Vålerenga får trikkelinje samtidig, er det likevel underlig at Kampenlinja ikke strekkes over dit;

det ville vært en naturlig sammenknytning. Særlig siden begge linjer tilhørte Kristiania sporveisselskab, et privat selskap med "grøntrikker".

Nedlagt etter 60 år

I 1960 kutter bystyret ut trikk som framkomstmiddel i Oslo, den er for langsam, dyr og tungvin. Dessuten hindrer den biltrafikken. Derfor begynner det nå en nedtrapping av trikkelinjene, og innen 1968 er linjene til Vippetangen, Vestbanen, Sagene, Korsvoll, Rodeløkka, Grønland, Kampen og Etterstad erstattet av busslinjer. Det eneste vi sitter igjen med er bilder og enkelte minner om den gang trikken gikk til Kampen.

Nytt styre i Kampen Vel

På Kampen Vels årsmøte 5. november 2008 ble det valgt nytt styre. En entusiastisk gjeng er klare til å gjøre en innsats for lokalmiljøet. - Å støtte Kampen Vels virksomhet er en god mulighet til å delta i jobben for å bevare og utvikle Kampens unike miljø, uttaler den nye styrelederen, Karen Moe Møllerop. - Vi ønsker nye medlemmer hjertelig velkommen!

Kampen Vels nye styre. Fra venstre: Finn Hansen, Kjell Jarnfeldt, Karen Moe Møllerop, Trude Gulbrandsen og Inger Marie Karlsen. Jan Olav Larsen og Sissel Wathne var ikke til stede da bildet ble tatt.

Ny eier av Kampens Blomsterverksted

*Tekst: Gro Aschim
Foto: Marit Bache*

Kampens Blomsterverksted fikk i august ny eier. Kampenboer Ole Kårstad-Hærnes overtok da etter Kari Hagadokken Hansen som hadde drevet blomsterbutikken i mange år.

– Vi satt og snakket sammen en kveld, og hun fortalte at hun vurderte å legge ned, og det kunne vi jo ikke ha noe av!

Kårstad-Hærnes har bakgrunn fra blomsterbutikk fra flere år til-

bake, men har de siste årene jobbet innen dagligvare. Han stortrives med å arbeide med blomster igjen, og

Blomsterbutikken på Kampens triveligste hjørne fikk i høst ny eier.

forteller at driften så langt har gått over all forventning.

Enkelte av Kampens beboere har kanskje registrert at blomsterbutikken den senere tid ser ut til å ha utvidet åpningstiden.

– Det kommer rett og slett av at vi har så mye å gjøre, sier Ole Kårstad-Hærnes.

– Egentlig har vi åpent til klokka fem som før, men jeg bor jo her på Kampen, og vi kan like gjerne ha døren åpen når vi likevel er her. Frem mot jul vil vi også ha søndagsåpent.

Den nye innehaveren har forøvrig ikke tenkt å gjøre så store endringer i blomsterbutikken.

BRENNER DU FOR KAMPEN?

Vi i Kampen Vel vet at Kampens beboere er glødende opptatt av nærmiljøet sitt. Kampen Vel ønsker å være en pådriver og et talerør for lokalmiljøet. Ønsker du å være med på å videreutvikle Kampens unike miljø? Meld deg inn i Kampen Vel!

Vi støtter frivillige aktiviteter i området, arrangerer årlige begivenheter som julegranteninga og deler ut Kampenprisen under Kampendagene. Vi setter stor pris på dine innspill til nye tiltak og aktiviteter. Sammen kan vi gjøre Kampen til et enda bedre sted å bo!

Bruk svarslippen til å melde deg inn og motta giro for medlemskontingent i posten.

☐

Jeg melder meg inn i Kampen Vel, Bøgata 21, 0655 Oslo

Navn: .....

Adresse: .....

Telefon: .....

Epostadresse: .....

Håndarbeid og salmevers

I år er det femti år siden jentene i klasse 7bj mottok sine avgangsvitnemål fra Kampen skole. Dette ble behørig feiret 14. juni.

Tekst: Gro Aschim

Kampenposten møter Mette Skuterud, Ella Solli, Frøydís Rasch og Vicky Aasen fra arrangementskomiteen en høstkveld på Kampen Bistro.

Jentene begynte på Kampen skole i 1951, og klasseforstander var frøken Ruth Halvorsen. Den gangen gikk det rundt 1000 elever på skolen. Skolegården var delt inn i to områder, den nederste delen for småklassene og den øverste for de store.

Med nesten bare kvinnelige lærere og rene gutte- og jenteklasser ble det ikke så mye kontakt med gutter. - Hele det første året på realskolen husker jeg at jeg bare satt og så på gutta, kommer det fra Mette, som var enebarn. - Vi hadde bare en mannlig lærer - i fysikk, minnes Ella. - Vi bråkete så fælt at han en gang brølte: "Hold kjæft!".

På 1950-tallet fikk skolejentene mindre regneundervisning enn guttene. Til gjengjeld hadde de skolekjøkken og håndarbeid. Ella og Mette forteller at de kunne velge mellom rød-, gul- eller blårutete stoff - og det var det! Jentene trekker spesielt frem noen håndsydde ballongbukser som alle måtte lage i 5. klasse. - Og så sydde vi shorts og solliv til bruk i gymtimene i et ensfarget, lyseblått stoff, skyter Frøydís inn. - Sollivet var veldig stort, og den gangen hadde vi jo ikke noe under, sier Ella. - Jeg tror mitt er for stort ennå!

Når det var utegym, måtte alle stille i skolegården i egensydde gymdrakter, noe jentene ikke minnes med stor glede. - Det er nok morsommere nå enn da, kommer det tørt fra Mette.

Fra første skoledag i 1951 (foto utlånt av Vicky Aasen).

Skolefrokost og salmevers

- Hvordan forløp en skoledag for femti år siden?

- Vi måtte først stille opp med en armlengdes avstand mellom hver, forteller Frøydís. - Og så måtte vi stå ved pultene og synge salmevers om morgenen.

- Og vi fikk ikke lov til å gå ut av skolegården, husker Vicky. - Det var vakter ved portene, som regel 7. klasse-gutter, og vi måtte ha med lapp fra lærer for å komme forbi.

Mens vi sitter og småprater, kommer jentene på skolefrokosten. Den besto av grovt brød, som regel med rogn og geitost og av og til nypesyltetøy pluss en gulrot. Alt var stablet oppå hverandre og smakte av det som lå under.

- Skrekk og gru, kommer det fra Ella. - Det smakte tran av alt!

Før frokosten måtte alle elevene vise frem hendene til frøken Seim, og det hendte at noen av guttene måtte vaske seg. Mat som ble til overs etter skolefrokosten, ble delt ut i storefri. Da hendte det også at vaktmesteren delte ut epler fra overlærer Amundsens hage. - Vi sto i lang kø for de eplene, forteller Ella.

- Var det noe annet som var annen-

ledes på skolen den gangen?

- Det var skole på lørdager, forteller jentene. - Og vi måtte pugge salmevers, og det var ikke moro å bli plukket ut til å bli hørt i disse!

- Når vi hadde lekser, skulle vi skrive med fyllepenn og bruke blekkhus og trekkpapi, sier Frøydís.

En gang Ella skulle skrive av hjemmeleksen til Frøydís, gikk det galt. - Jeg helte ut blekk over oppgaven til Frøydís, husker Ella.

- Men vi klarte heldigvis å redde oppgaven!

Fritid

Kampen skole var tidlig ute med å tilby fritidsaktiviteter for elevene etter skoletid. Guttemusikken, skolekoret og strykeorkesteret var allerede godt etablert, men etter hvert kom det sløydkurs, keramikkurs, tegning, veving, modellering, og mye mer.

I friminuttene hoppet jentene tau og paradis. - Sangleker var også veldig vanlig, forteller Frøydís. - Ellers var leker som å kaste på stikka, kappe land og gjemsel populære. Den gangen hadde vi jo ikke lekeapparater.

På fritiden var det lek i gata. Da var det jo ikke så mange biler som nå. Vicky forteller at hun en gang

1

2

3

1. Fra klassetur til Voss i 7. klasse. Fra venstre: Bente, Anne Britt, Frøydis, Kari, Randi, Bjørg Eva (foto: Mette Skuterud).

2. Medlemmer av Kampen skolekor på Youngstorget 17. mai 1955 sammen med overlærer Sverre S. Amundsen. Fra venstre: Mette Schonbovd, Mette (Syvertsen) Skuterud og Bjørg Christensen (foto utlånt av Mette Skuterud).

3. Klasse 7bj i skolegården 50 år etter. Foran fra venstre: Randi (Røvig) Røvig Bauer, Sissel (Hammer) Hammer, Inger (Johansen) Rugaas, Ella (Eriksen) Solli. Bak fra venstre: Klasseforstander fra 7. klasse Liv Mørk Bjørbus, Eivlyn (Bjørnstad) Sørensen, Liv Jacobsen, Britt (Thoresen) Stenseth, Berit (Laukvik) Henjum, Liv Mette (Borresen) Jacobsen, Mette (Syvertsen) Skuterud, Vicky (Kristiansen) Aasen, Bjørg Eva (Klausen) Bergenhus, Frøydis (Hagå) Rasch, Lill (Novikstad) Carlsen (foto: Elisabeth Aasen).

bygde en snømann midt i krysset mellom Norderhovsgata og Ullensakergata. - Den fikk stå hele dagen!

Om vinteren gikk alle på skøyter i Kampen park. Det var en ishockeybane for guttene i den gamle delen av parken, mens jentene gikk på danseskøyter i nyparken (red. anm.: nyparken er området mellom Bøgata og jernbanelinjen, gamleparken er resten av parken. Ishockeybanen var nedenfor grotten i gamleparken).

Aketurer fra parken var også en populær vinteraktivitet. - På eget ansvar kastet vi oss utfor bakken ved gamleparken og ned mot Økernveien, forteller jentene. Frøydis og Ella syntes også det var moro å ake fra parken ned Norderhovsgata og Nannestadbakken og videre nedover Hagegata. - Det eneste vi måtte passe oss for var trikken!

Sangen om den røde rubin

- Vet dere noe av det verste jeg har gjort noen gang, spør Mette. - Jeg fant en dag boken "Sangen om den røde rubin" i skuffen under fars underbukser, og den tok jeg med på skolen og leste høyt fra i friminuttet. Vi gjemte oss bort ved skuret i den ene enden av skolegården.

- Mor hadde også den boka, ler Ella. - Hun prøvde alltid å gjemme den for meg, og jeg leste i den når foreldrene mine ikke var hjemme - men jeg fant aldri de spennende sidene!

Til tross for skole seks dager i uken, var det mange av jentene som også gikk på søndagsskole. - Først søndagsskole, så tur, minnes Vicky.

- Jeg bodde med mor og far og søster på et rom og kjøkken, forteller Ella. - Søsteren min og jeg måtte alltid på søndagsskolen, og så plei-

de vi å få penger til is slik at vi ble borte en stund. Jeg skjønte ikke før mye senere hvorfor det var så om å gjøre for mor og far å få oss ut av huset på søndager!

Parkkvelder

Parkkveldene i Kampen park på torsdager var veldig populære. Da kom mange kjente skuespillere og underholdt folket. Hele plassen var full. En slik parkkveld stilte Kampens store sønn, Einar Rose, som hulapike med bastskjørt og rosa trikot! - Det var et syn man ikke glemmer så lett, ler Vicky.

Og ler gjør "jentene" fra tidligere klasse 7bj mye av når de først møtes og minner om skoledagene. Mange av jentene har holdt kontakten opp gjennom årene, og frem til nå har klassen hatt en markering hvert 10. år. - Vi må nok ha samlinger litt oftere fremover, er de enige om.

Helt øverst

Av Leif Gjerland

Noen bygger en ark helt øverst på huset. Det gir bedre utnyttelse av loftet, samtidig som takprofilen kanskje blir litt mer spennende. Men hvor på Kampen er disse arkene? Se opp og finn dem!

1.
HVOR
kan du se denne tradisjonelle arken?

2.
HVILKET
kjent bygg har disse "moderne" arklignende
takpåbygg?

3.
HVILKET BYGGEFELT
har slike arker der de har dem?

4.
PÅ HVILKET HJØRNE
kan du se denne spennende arken hvis du ser opp?

5.
HVILKEN GÅRD
nær kirken fikk seg loftsutvidelse da de rehabiliterte?

Er du besøkende eller lommekjent?

Gi deg selv et poeng for hvert sted du vet hvor er, og bedøm deg selv etter følgende skala:

- 0 riktige – Besøkende?
- 1 riktig – Nyinnflytter
- 2 riktige – Husvarm
- 3 riktige – Kjentmann
- 4 riktige – Godt kjent på Kampen
- 5 riktige – Lommekjent Kampenguide

(Svarene står på en annen side)